

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 8 1941

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund



I dette nummer:

Den kjente Astra-spiller
R. Halle om „Spill jeg husker“
Ny artikkel om Vienna.
Hva er „Grand Coup“? m. m.

$\frac{1}{2}$

PRIS

Årgangene fra og med 1932
til og med 1940 kan skaffes
komplette og selges så
langt opplaget rekker for
HALV PRIS

nemlig netto kr. 3,00 pr. år-
gang + porto. Porto utgjør:
For 1 årgang kr. 0,50, for
2—4 årganger kr. 1,00 og
for alle 9 årganger kr. 1,50.
Bestilling og remisse sendes:

NORSK BRIDGEMAGASIN
A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo.
Tlf. 12181.

Biografiske standardverker

(Norges Portrettgalleri)

Inneholder ca. 10000 biografier av kjente norske menn med ca. 8000 fotografier.

Nedsatte priser!

Verket er trykt på kunsttrykkpapir og formatet er stor oktav. Utkommet med i alt 12 bind, hvorav enkelte bind nu kun kan fåes antikvarisk:

NORGES KIRKE OG PRESTESKAP VED 900 ÅRS JUBILEET.

Redaktør: Sogneprest dr. Alfred Eriksen, — 810 biografier, hvorav 700 med fotografi. Innledningsartikkel: «Norges kirke gjennom 900 år», av redaktøren — samt stedsregister efter den kirkelige inndeling. Pris innb. kr. 16,80 (før kr. 23,—).

NORGES LENSMENN.

Redaktør: Lensmann H. Strømsæther. Verket inneholder biografier av samtlige lensmenn — i alt 470 biografier, hvorav 440 med fotografi — trykt på kunsttrykk — innbundet i smukt shirtingbind. Pris innb. kr. 16,80 (før kr. 30,—).

NORGES TANNLÆGER BIND 1—2. (Fellesbind).

Redaktør: Tannlæge Nils Bjerke — inneholder 1426 biografier med 1025 fotografier. Pris innb. kr. 22,40 (før kr. 35,—).

NORGES ORDFØRERE.

Redaktør: Universitetsbibliotekar Thor M. Andersen, 759 biografier, hvorav 485 med fotografi. Innledes med en historisk oversiktsartikkel over Formannskapslovgivningen. Pris innb. kr. 16,80 (før kr. 25,—).

NORSKE LANDBRUKSKANDIDATER.

Redaktør: Kontorchef i Statens Kornforretning Bernt Karlgård — 780 biografier, hvorav 650 med fotografi. Innledningsartikkel: «Utviklingen av den høiere landbruksundervisning i Norge» av sekr. Olav Klokk, samt «Norske Landbrukskandidaters Forening gjennom 25 år», av konsulent Eystein Gjelsvik. Pris innb. kr. 16,50 (før kr. 30,—).

NORGES MILITÆRE EMBEDSMENN.

Redaktør: Kaptein Bj. Keyser Barth. 1559 biografier med 1420 fotografier. Pris innb. kr. 24,64 (før kr. 35,—).

NORGES APOTEKERE og FARMACEUTISKE KANDIDATER.

Redaktør: Generalsekretær Chr. v. d. Lagen — 907 biografier, hvorav 700 med fotografi. Pris innb. kr. 16,80 (før kr. 27,50).

DEN NORSKE HÆRS VERNEPLIKTIGE OFFICERER.

Redaktør: Vernepl. kaptein, ingeniør Alf Petersen, 2043 biografier med 1002 fotografier. Pris innb. kr. 24,64 (før kr. 35,—).

Antikvarisk:

<i>Norges geistlighet</i> 1906.	Heftet	kr. 8,96.
—>— 1914.	»	» 8,96.
—>— 1925.	Innb.	» 16,80.
<i>Norges Lensmenn</i> 1923.	»	» 11,20.

Oplagene er meget begrenset. Bestillinger bedes derfor innsendt snarest.

A. M. HANCHES FORLAG, KONGENSGT. 4, OSLO — TELF. 12181

NORSK BRIDGE MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Hefte 8

1941

12. årg.

Utgitt av A. M. HANCHES FORLAG, Oslo - Utkommer med 10 nr. pr år. - Årsabonnement kr. 6,00. - Redaksjon og ekspedisjon: A. M. Hanches Forlag, Rådhusgt. 24, Oslo, tlf. 12181. - Redaktør: Erling Wagle, Erl. Skjalgsonsgt 345, tlf. 50028.

Spill jeg husker.

Av redaktør Rannik Halle.

Da Astra vant sin 5te seier på rad i kampen om Oslo-pokalen grep vi fatt i lagkapteinen, Rannik Halle, og sa at nå syntes vi det var på tide han kom i «blae» under serien vår «Spill jeg husker». Riktignok har vi sett navnet hans der før, men dengang var det ikke om sig selv han skrev, men om sin eminente makker Robert Larsen. Og la oss si det med engang: disse to stjernespillere fra Astra danner sikkert idag landets beste og mest fryktede makkerpar.

Herr Halle er en lærd bridgemann. Han vet utrolig meget om bridge, spesielt har han viet meldeteknikken spesiell oppmerksomhet. Analytiker som han er, søker han ofte nye veier for å prøve å nå frem til et stadig mere fullkomment meldesystem. Rannik Halle og hans drabanter overlater intet til tilfeldighetene. Hver melding blir omhyggelig diskutert og analysert, slendrian eller likegyldighet tåles ikke, og det er et krav at tanke skal gå foran handling. Nå vil De kanskje be-

merke at De har sett Halle og hans makker begå de underligste ting ved kortbordet, det reneste sirkus med hensyn til meldinger. Her kommer vi imidlertid inn på den psykologiske siden ved bridgen. Paret morer sig ofte med å spille på de psykiske strenge, en aldri så liten bluffmelding kan få



Rannik Halle.

motparten til å miste kontakten, og hvorfor ikke utnytte fiendens svakhet?

Nå skal det sies at Rannik Halle stort sett er en rolig og nøktern spiller, behersket i sine meldinger og årvåken i sitt spill. Herr Halle er imidlertid først og fremst en intelligent spiller, som har en sjelden evne til å anvende i praksis alt det han kan om bridge.

Det er ikke bare som den fremragende spiller at Halle har spilt en fremtredende rolle i vårt bridgeliv. Som bridgeredaktør og som bridgeforfatter har han vist sig å eie spesielle forutsetninger.

Vi kjenner ham som Norsk Bridge-magasins skattede medarbeider, som tidligere redaktør av Tidens Tegn's populære bridgespalte, og sist men ikke minst, som forfatter av de tre utmerkede publikasjoner: *Bedre Bridge*, *Wienersystemet i bridge* og *«Solo-Bridge»*. Vi husker hvilken furore den første boken hans gjorde — *«Bedre Bridge»* — det var noe nytt, noe overraskende, ikke noen lærebok, men en lærerik bok om mangt og meget om bridge, fremstillet i et festlig og velpleiet sprog.

*

«Hvad er hemmeligheten ved Astra's mange seire?» spør vi herr Halle.

«Astra har gjennom alle år hatt et fortrinlig spillemateriell. Jeg nevner: Robert Larsen, Jens Magnussen, Leif Christiansen, Rolf Abrahamsen, Schjetne, Dæhlin, Gunnar Johansen, Sehlmann, Arthur Larsen og Falck Pedersen. Alle disse er toppspillere, og når så mange av dem nu spiller for andre klubber, er det ikke mer enn rime-

lig all den stund et bridgelag bare kan bestå av 4 mann. Dette spillemateriellet var grunnlaget for Astra's gjennombrudd i 1936—1937. Siden har lagets sammensetning vekslet fra sesong til sesong, men stammen har alltid vært den samme. Oslo's beste bridgespillere er nå alle så gode at det avgjørende oftest er at en klubb kan stille med et jevnt lag, et lag uten svake punkter. Her tror jeg at Astra har ligget et hestehode foran. At vi arbeider nok så metodisk med vår melde- og spilleteknikk, sier sig selv, men det er vi ikke alene om. Derimot tror jeg at flere av våre spillere har en kampnist og en evne til å konsentrere sig når det mest gjelder, som har hatt sin store betydning.

«Hvad mener De om Vienna contra Culbertson?»

«Vienna er ikke et bedre system enn Culbertson, men enklere, greiere og mer presist. Der Culbertson må gjenta en farve, eller hoppmelde o. s. v. kan Vienna med en gang angi både håndens styrke og karakter. Jeg tror at man kan melde akkurat like godt med det ene systemet som det annet. Men jeg er ikke i tvil om at nettopp ikke ekspertspillere står sig på å benytte Vienna (som ikke må forveksles med alle de mange hjemmelagede kløveråpninger, som bare gjør galt verre).

«Er De nervøs foran eller under en viktig kamp?»

«Jeg er aldri nervøs for en kamp, muligens en tanke under en krevende kamp. Men jeg tåler ikke at tilskuerne bak mig står, det blir jeg alltid forstyrret og nervøs av.»

«Hvad mener De om bridgenivået i Norge nu?»

«Jeg tror ikke det er et eneste land

i Europa — amerikansk bridge kjenner jeg bare fra «Bridge World» — hvor det spilles bedre bridge enn her hjemme. Dette inntrykket fikk jeg tilfulle bekreftet under Europamesterskapet i Haag, hvor svenskene vant. En ukes opphold i Stockholm med daglige besøk i Kocks bridgesalong, hvor hele Stockholms bridgeelite samles, overbeviste meg imidlertid om at norsk bridge både ligger på et høiere nivå og har en større bredde enn bridgen i Sverige (men at Kock, Werner og deres to medspillere var fullt verdige verdensmestere er hevet over all tvil.)»

*

Ja, dette var en liten innledning for vi for alvor gir ordet til herr Halle, mannen som har vært 2 ganger Norgesmester, 4 ganger kretsmeester, vinner av parmeesterskapet for Oslo 1940 sammen med R. Larsen, deltager i Europamesterskapet i Oslo 1938 (2nen plass) og i Haag 1939, deltager i bykamper mot Stockholm og innenlandske by- og interkretskamper:

Herr redaktør!

Jeg har i årenes løp vært en såpass flittig medarbeider her i Bridgemagasinet, og dertil brukt så mange spill i de bøker jeg har skrevet, at jeg sant å si ikke har så meget på lager som ikke tidligere har vært offentliggjort. Men det point jeg har tenkt å peke på krever forsåvidt heller ikke noen særlig «flotte» spill. Det er tvertimot ofte det enkleste som er det mest effektive i bridge, og det var egentlig også dette jeg gjerne vilde skrive litt om.

Pointet ved bridgespillet er å få de kontrakter en har meldt eller å bete

de motparten er kommet i. (Pointet er også å komme i riktige kontrakter, men det hører meldingene til.) Det har vært sagt om enkelte fotballspillere at kan de ikke få tak i en ball på en elegant måte, foretrekker de å la den gå fra sig. Vi kjenner typen fra bridgen også, Wienerne hadde et uttrykk: «squeezeakrobater», som dekker det jeg mener. Squeezekomplekset har ødelagt mangt et godt bridgeemne, og særlig blant de mer ferske, men ærgjerrige og opadstrebbende turneringsspillere regnes squeezezen fremdeles for toppmålet av spillegenialitet. Det er selvfølgelig en stor misforståelse. Squeezezen er ikke, som mange synes å tro, noe mål i sig selv. Squeezespillet er bare et middel — og bare ett blant de mange midler — til å få sin kontrakt. En får bruke det når det fortoner sig som det mest chanserike, men en skal aldri favorisere det på de andre midlers bekostning bare fordi det er noe særlig «fint» ved det.

Her er en hånd som jeg spilte under en kamp mellom Astra og Drammens bridgeklubb ifjor:

Nord:

♠ Ess x x
♥ K Kn x
♦ Ess x
♣ Ess D x x x

Syd:

♠ K D Kn x x
♥ Ess x x
♦ Kn x x
♣ K x

Meldingene var gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♦
2 ♠	pass	3 ♦ (?)	pass
3 ♠	pass	4 ♣ (?)	pass
4 ♥	pass	5 gr.	pass
7 ♠			

Vest spilte ut en ruter, som åpenbart var hans høieste, jeg måtte på med bordets ess, og nu var gode råd dyre. Satt kløveren 3:3, var alt i orden, men det gjør kløver som bekjent aldri når man har bruk for den. Av andre chanser hadde jeg hjerterfinessen, og endelig squeeze, hvis Øst hadde hjerterdamen. Det gjaldt ikke å forskjertse noen av chansene, men prøve å ta dem i tur og orden. Jeg trumfet ut, spilte to ganger kløver, og tredje gangs kløverspill viste at kløveren satt 4:2. Jeg kastet en ruter, stjal en kløver hjem, og måtte nu av hensyn til mulig squeeze spille fra mig min siste trumf mens jeg ennå hadde forbindelsen mellom hendene. Nu var stillingen:

Nord:

♠ Ingen
♥ K Kn x
♦ Ingen
♣ x

Syd:

♠ Ingen
♥ Ess x x
♦ Kn
♣ Ingen

Jeg var inne på egen hånd, og ennå hadde jeg valget mellom squeeze og finesse. Jeg spilte en hjerter til bordet, og i samme øieblikk Vest la på en liten, *visste* jeg at han hadde Damen. Det er svært få spillere som kan sitte med et nøkkelkort i en slik posisjon uten å røbe det. Det er ikke det at de kaster sitt kort særlig fort eller særlig langsomt, men det er alltid noe udefinerbart som røber dem. Det er mange år siden Dählin betrodde mig et av hans lange og fruktbare bridgelivs sikreste erfaringer, at hvis man bare er våken, vil man alltid føle om mel-

lemhånden har det kortet en er på jakt efter eller ikke. Siden har jeg mange ganger måttet gi ham rett. Og nu var jeg som sagt like sikker på Damen hos Vest, som jeg var sikker på esset hos mig selv eller Kongen på bordet.

Og så tok jeg finessen?

Nei, jeg gjorde det ikke, og her er grunnen:

Jeg så Larsens spendte ansikt på den andre siden av bordet, det stod formelig skrevet i hans øine: du spiller vel på squeeze? Jeg så det på tilskuerne rundt omkring, det var tydelig at flere av dem hadde sett squeezechansen og bare ventet på dens fullbyrdelse. Kort sagt: folket krevet at jeg skulde squeeze Øst. Og jeg var svak nok til å gi efter. Men Vest *hadde* Damen og jeg gikk bet.

Her er et annet spill, fra årets Norgesmesterskap, som illustrerer litt av det samme:

Nord:

♠ K 9 8 x
♥ Ess D Kn x
♦ Ess x x
♣ K x

Syd:

♠ Ess D 7 x x
♥ x
♦ x x x
♣ Ess x x x

Her havnet Larsen og jeg i 6 spar, og Larvikspilleren på Vest's plass spilte ut hjerter 10. Jeg stakk med Damen på bordet og fikk for den. (Senere viste det sig at Øst hadde Kongen, det var pent ikke å stikke, men det spilte forsåvidt ingen rolle for spillet). Sitter nu sparen 2:2, er alt vel og bra, men det gjør sparen som kjent aldri når en har bruk for det. Kalkylen var enkel nok. Jeg avgir et ruterstikk,

Kontingenten

for året 1941, kr. 6,00, og eventuell restanse for 1940 bedes godhetsfullt innsendt snarest.

Norsk Bridge Magazin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt. 4, Oslo

og stjeler bort to kløvere på bordet. Dette holder, hvis trumfen er fordelt, eller hvis Knekten sitter singel, eller hvis Vest har Knekten tredje og endelig hvis Øst har Knekten tredje og fire kort i kløver. Jeg kan altså bare gå bet, hvis Øst har Knekten tredje i spar og bare 3 kløver. Finnes det en annen spillemåte? Ja, reverse dummy, da kan jeg kaste min kløvertaper på spar K etter å ha stjålet hjem alle Nord's tapere. Hvilken spillemåte er den sikreste? Det er det vanskelig å si, men personlig var jeg avgjort stemt for den siste. Det forutsetter at Vest har 4 hjerter, og selv hvis han har 3 vil jeg vinne så sant Øst sitter med spar Kn.

Men jeg spilte heller ikke denne gang slik jeg selv hadde mest lyst på. Jeg følte meg temmelig sikker på at det ved det andre bordet vilde bli spilt på kløverstjeling, og bestemte meg for å gjøre det samme. Men det viste sig at fordelingen var akkurat den som kunde bete mig: spar Knekt tredje hos Øst, og bare 3 kløver. Reverse dummy hadde ført frem.

Når jeg spilte som jeg gjorde, var det fremdeles av en slags svakhet. Går jeg bet, tenkte jeg, vil iallfall ingen bebreide mig noe. Spillet blir etter all sannsynlighet uavgjort (nu blev det forøvrig vunnet fordi Larvik kom i 7

og gikk to beter), og jeg har spilt slik som alle tilskuere forlengst har funnet ut hånden skulde spilles.

I samme forbindelse minnes jeg også et spill fra europamesterskapet i Oslo, hvor Sommerfeldt førte kortene. Trumffarven var:

	Kn 9 x				
10 x x x	<table style="border-collapse: collapse; margin: 0 auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	D
N					
V Ø					
S					
	Ess K x x x				

Sommerfeldt toppet først og Damen kom fra Øst. Så knep Sommerfeldt Vest's tier neste gang? Nei, han gjorde det ikke, men det blev gjort ved det andre bordet og vi tapte spillet på det. Da vi diskuterte spillet etterpå, sa Sommerfeldt: Hvis nu Øst sitter med Damen og tieren, maskekaster Damen og så får på tieren etterpå, vil spillet bli samtalestoff i hele byen og gå sin runde i alle verdens bridgemagasiner. Nei, da heller miste et stikk. Og vi var alle på laget hjertens enige med ham. Man behøver ikke være det folk kaller «publikumsspiller» for å stå under en aldri så liten innflytelse av de tilskuere som omgir en. De er til, og det merker vi som spiller. Jeg vet om mangan kontrakt som har vært spilt

anderledes i det lukkede enn i det åpne rummet nettop av den grunn.

Endelig et spill som jeg har funnet i gamle notater, som på en utmerket måte illustrerer tempomomentet, timing, som amerikanerne kaller det:

♠ Ess x x x x	N V Ø S	♠ K x x
♥ Ess		♥ Kn x x x
♦ Ess x x		♦ Kn x x
♣ Ess x x x		♣ x x x

Meldingene:

Vest:	Øst:
1 ♠	2 ♠
3 ♠	pass

Kløverdame kom ut, og beten syntes uundgåelig. Imidlertid kan spillet fås ved en riktig utnyttelse av tidsfak-

toen. Pointet er ikke godt å se, men det er allikevel logisk og klart. Spillet kan bare vinnes hvis kløveren sitter 3:3, det må spilleren se og spille på. Det riktige tempospill krever at man lar den første kløveren gå, stikker neste kløverspill, og spiller straks tredje omgang kløver! Nu kommer ruter fra motparten. Også første ruterstikket må lasjeres! Neste ruter stikkes, nu følger ess og K i trumf, og bordets siste ruter kastes på den godspilte kløver. Spillet kan bare fås hvis man gjør alt dette, og alt *til rette tid*. Personlig har jeg alltid hatt en langt større glede av å vinne et slikt spill enn alle verdens squeezeer.

R. Halle.

Vienna.

Av William B. Herseth.

2 grand som svar på kløveråpning efter pass i mellemhånd.

Dette er en melding som ifølge dr. Stern viser 15—17 punkter, men ifølge Halle 16—18. Det karakteristiske ved meldingen er imidlertid at *såvel honnørstyrke som lengde* ligger i de svake farver. Eks.:

♠ 7 6
♥ 8 3
♦ Ess D 9 5
♣ K Kn 7 4 2

Dr. Stern mener at denne ypperlige sperremeldingen bare kan anvendes av en makker som tidligere har sagt pass. Halle er uenig i denne reservasjon og hevder at meldingen bør brukes uten hensyn til om man tidligere har passet eller ei. All erfaring viser at Halle har rett i dette. Om man der-

imot krever 15 eller 16 punkter som minimum (altså omkring 2 honnørstikk), kan vel bli noenlunde det samme bare koritypen (fordelingen i de svake farver) passer til svaret 2 grand.

2 grandmeldingen er formelt ikke krav for en runde. Men den er en meget sterk opfordring — så å si halvkrav — og åpneren vil sjelden la meldingene stoppe på 2 grand. For å høine til 3 grand må han imidlertid *garantere* hold i *begge* de edle farver. Med:

♠ D Kn 4
♥ D Kn 2
♦ Ess 9
♣ K D 9 4 3

sier han 3 grand, hvilket bør være en god kontrakt når makker har både styrke og lengde i de svake farver, men med:

♠ K 10 4
 ♥ 9 8
 ♦ Ess 9 7
 ♣ K D 9 4 3

må han slå av med 3 kløver fordi hjerterfarven er udekket.

Men nettopp dette at åpneren med en udekket edel farve ofte vil preferere mellom ruter og kløver, reiser spørsmålet om man ikke må forlange at 2 grandmelderen skal være *preparert* så han kan ta imot en tremelding i hvilken som helst av de svake farver. I det øieblikk man avgir sperremeldingen 2 grand vet man jo ikke om åpneren har hel eller delvis dekning i de edle farver så han kan høine til 3 grand eller eventuelt la 2 grand bli stående. Eller om han har en slik fordeling at han finner å måtte melde sin beste 4-kortfarve i ruter eller kløver. Følgelig må 2 grandmelderen være forberedt på en tremelding i svak farve. Nedenstående 2 eksempler på svaret 2 grand:

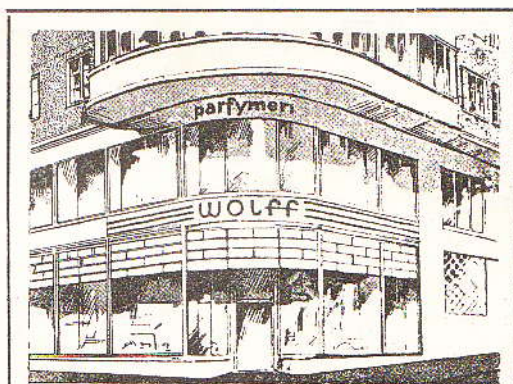
♠ 9 5 3
 ♥ 10 5 4
 ♦ Ess Kn
 ♣ K D Kn 8 4
 (Wir Lizitieren s. 31)

og

♠ x x x
 ♥ x x x
 ♦ Ess D
 ♣ K D x x x
 (Halle s. 24)

er vel derfor ikke helt utvilsomme, idet makkerne, hvis åpneren går over i 3 ruter, bare vil ha 6 kort tilsammen i denne farven. Å forsøke å redde sig over i 3 grand vil etter meldingsforløpet være ren hasard. Og grunnen til misseren er klar nok: 2 grandmeldingen var ikke preparert.

Man vil derfor få en langt mere



Toalettartikler

WOLFF
 I GRENSEN

Grensen 3, Akers Sparebanks gård

eksakt melding hvis man som norm forlanger 8 (*rent undtagelsesvis* 7) kort tilsammen i de svake farver med minimum høi honnør tredje i den korteste av farvene. Da vil åpneren ha et helt klart holdepunkt i de presumptivt vanskeligste tilfellene hvor en edel farve er udekket og han må avgjøre om han skal si pass til 2 grand eller gå over i svak farve. Med mindre enn 8 kort tilsammen i de svake farver vil det normalt være bedre å svare positivt i farve.

Selvfølgelig må det antas at motparten vil ha et godt spill i den ene av de edle farver hvis åpneren bare har singleton eller doubleton i denne. Men takket være meldingsforløpet:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	pass	2 gr.	?

vil fjerdehand ha meget vanskelig for

å avgjøre om han skal avgi en farvemelding eller ei, hvis ikke fordelingen er helt spesiell. Åpneren har jo på dette tidspunkt ikke vist om han har deking i de edle farver. Er lykken god, kan han ha en singleton, men er ulykken ute, kan han likeså gjerne ha en 4-kortfarve med f. eks. 2 honnører, som i tilfelle altså sitter bak melderens. Passmelderen (Øst's) styrke er helt ukjent, og skulde kløveråpneren ha en solid åpning med gode kort i vedkommende farve, så vil jo en dyr betedobling være uundgåelig. Kort og godt: Fjerdehand vet ingenting, og det var derfor med full grunn at 2 grandmeldingen nylig i en turnering blev betegnet som «en vrien sperremelding».

*

3 spar og 3 hjerter som svar på kløveråpning etter pass i mellemland.

Disse meldingene svarer til en åpnings tremelding i Wienersystemet. Det blir derfor nødvendig å komme ganske kort inn på disse.

Vienna sonderer mellom treåpning i sterk og treåpning i svak farve. I denne forbindelse er det bare tremeldingene i spar og hjerter som interesserer.

Forutsetningen for en treåpning i sterk farve er et tilstrekkelig antall spillestikk, så man selv med en rent ubetydelig støtte hos blindemann kan spille en dobbelt kontrakt uten å gå for mange betar. Treåpningene er altså svake hvad honnørstyrke angår. De fyller ikke kravet til en vanlig åpning på 1 trekk, men har som nevnt en utpreget fordeling med liten defensiv spillestyrke, f. eks.:

♠ 9 6
 ♥ K D 10 9 4 2
 ♦ K D 10 3
 ♣ 5

Meldingen viser som absolutt minimum en 6-kortfarve med 2 honnører, men bør helst vise enten 3 honnører sjette eller 2 honnører syvende. Punktstyrken vil som regel ligge mellom 12—18 punkter.

Kløveråpneren som får en slik tremelding til svar, kan godt si pass hvis han er svak og har en meget dårlig tilpasning til farven. Men det sier sig selv at med bare delvis tilpasning eller et lite tillegg vil utgang bli meldt. For tremeldingen viser jo ca. 7 spillestikk. Disse tremeldingene utfyller systemet på en utmerket måte. Hvis man bare hadde svart positivt med 1 spar vilde meldingene hatt lett for å stoppe hvis åpneren er tynn. Og hvis man forcer med 1 grand eller eventuelt med en positiv hoppmelding, så må man altså komme i utgang. Men meldes det tre hjerter eller tre spar etter kløveråpning, så er det altså adgang til å stoppe på 3 trekk som en sikkerhetsforanstaltning, hvis det er dårlig tilpasning og svak åpning.

Tremeldingene i spar og hjerter bør nødvendig brukes hvis hånden også har meldbar farve i den andre edle farven. Det er nemlig ensidigheten — eller som dr. Stern så treffende sier: denne håpløse ensidighet — som er det karakteristiske. Og nettop fordi meldingen tydelig viser denne ensidighet, så er enhver ny farve fra åpneren spørremelding uten at han behøver å hoppe. Derved spares som kjent en melderunde.

*

Endelig skal vi nevne at med en 8-kortfarve med bare en sannsynlig taper og en punktstyrke på omkring 8—12 punkter, så er det riktig å gå rett i utgang. En slik hånd inneholder jo

ikke motspillsstyrke og meldingen skal derfor avgis uten hensyn til om motparten har blandet sig inn i meldingsforløpet eller ei. Følgende eks.:

♠ 7 5
 ♥ K D 10 9 7 5 3 2
 ♦ 4
 ♣ 8 3

viser klart hvad som kreves for å si 4 hjerter etter kløveråpning hos makker.

I en av puljene i Oslokretsens siste makkerparturnering forekom følgende spill:

Nord:
 ♠ 7 6 3
 ♥ Ess K 9
 ♦ Ess Kn 4
 ♣ Ess D 10 9

Syd:
 ♠ K D Kn 10 9 8 5 4
 ♥ 7
 ♦ D 9
 ♣ 4 3

Bare 2 av parene kom frem til lilleslemmen som er lett å melde med Vienna. Etter:

1 ♣ pass 4 ♠

vil åpneren som ser minst 7 sikre trumfstikk hos makker og selv har 4 stikk for topphønmører + saksposisjoner ikke ha noen betenkelighet ved å mompé.

*

Vi er nu ferdige med de varianter hvor mellemhånden sier pass etter klø-

Emo

Det fullkomne bridgeregnskap for turneringer:

1. Skjemaet angir hvem som er giver.
2. Skjemaet angir alltid hvem som er i faresonen.
3. Skjemaet, som er nummerert og som alltid skal følge turneringsesken, kontrollerer at man spiller det rette spill i riktig rekkefølge.
4. Skjemaets nummerering gjør regnskapet lett.
5. Ved at alle resultater fra samme spill noteres på samme skjema, kan man straks se resultatet fra de øvrige spillere, og sin egen stilling til spillet, når dette er ferdig.
6. Skjemaet signeres fra hver retning, derved undgår man enhver feilnotering.
7. Skjemaet erstatter alle de gamle skjemaer og kort, er økonomisk og forenkler hele regnskapet.
8. Skjemaet må ikke lukkes op før spillet er ferdig.
9. Merk skjemaets farve som alltid angir faresonen:

Grønn farve:	Ingen	i faresonen.
Hvit	» Nord-Syd	—>—
Gul	» Øst-Vest	—>—
Rød	» Alle	—>—

10. Tilsvarende skjemaer føres for Howelsystemet.

Emo bridgeregnskap nr. 14, m. nummer, for 24 spill, koster	kr. 1,00
Emo bridgeregnskap nr. 15, u. nummer, for 24 spill, koster	» 1,00
Emo bridgeregnskap nr. 16, m. nummer, for 32 spill, koster	» 1,20
Emo bridgeregnskap nr. 17, u. nummer, for 32 spill, koster	» 1,20
Emo bridgeregnskap, Howels system, nr. 13, for 6 bord, koster	» 1,00

Skjemaet er mønsterbeskyttet!
 Fåes hos alle velass. bok- og papirhandlere.

SPILL ALLTID MED KARDEKORT



Gullmedalje Trondheim 1930

veråpning. I neste artikkel skal vi behandle meldingene hvis motparten dobler opplysende eller melder etter kløveråpningen.

„Jeg spiller da bridge for hyggens skyld.“

En robberbridgespillers betraktninger.

En av våre bridgeveteraner som ønsker å være anonym, har sendt oss denne bridgestudie anno 1941.

Herr redaktør!

Min venn — la mig kalle ham dr. X — og jeg har nå omtrent i 20 år spilt

bridge sammen med våre respektive koner, som slett ikke er noen dårlige partnere. Vi setter alle pris på et godt måltid mat, og da våre respektive er rene mestere i å fremtrylle de mest raffinerte retter, selv i tider som disse, ja da forstår De at vi har det ornt'li koselig. Etter maten tar vi bridgen som en adspredelse, som en hvile for sinnet, og det kunde ikke falle noen av oss inn å ryke op i en trette eller komme i harnisk fordi den ene har meldt på et halvt honnørstikk for lite eller den annen har glemt å telle trumfen. Vi sparer ikke på smilet, for ved våre sammenkomster er «det gode humør» vårt motto. Nå skal De ikke tro at vi henfaller til sløvhet, at vårt spill bare blir etslags mekanisk tidsfordriv for å få kvelden til å gå. Langtifra — vi holder da både bridgemagasinet og leser avisenes bridgespalter, vi kjenner godt de forskjellige oppskrifter både i meldinger og spill, og vi har vår fulle moro av å overliste hverandre og finne ut det mest infernalske motspill. Joda — vi *kan* da spille bridge, men uten høitidelige miner, uten stivhet og kjedelig korrekthet, uten blikk som røber morderiske planer. *Vår* bridge er en lek, en lynende morsom og flott lek, men først og fremst en *hyggelig* lek. Vi spiller da bridge for hyggens skyld!

«Hvor vil De da hen med all denne selvros og all denne selvforherligelse?» hører jeg Dem spørre.

Jo, nu skal De høre hvad jeg egentlig har på hjertet:

Ut fra min foran nevnte innstilling har jeg alltid inntatt en absolutt fientlig holdning overfor konkurransebridgen. Den fører med sig ufred og mistemning og skaper alt annet enn hyg-

ge ved kortbordet. Dette har jeg hørt så meget om at jeg klokkelig har holdt mig borte fra alt som heter turneringer.

Her en dag fikk imidlertid min venn dr. X og jeg anmodning om å være vikarer i en større duplikatturnering. Det var et par som hadde meldt forfall i siste liten, og «om vi vilde være så snille å redde situasjonen». Jeg sa blankt nei. Men vedkommende gikk på mig som en løve, og det endte med at jeg samtykket, om enn meget motstrebende.

Vi møtte op i en svær sal med lange rekker av bridgeborde. Vi fikk anvist vår plass og hilste på våre «lagkamerater», to unge spirevipper som så meget misfornøide ut fordi deres vanlige medspillere hadde sviktet. De mønstret oss med viktige miner og ba oss ikke melde på høikant og bare holde oss til boka, så skulde nok de klare resten. En turneringsleder med kjemperøst snakket om arrangementet og fortalte om alle de straffer man blev utsatt for hvis man ikke fulgte hans anvisninger nøiaktig. Jeg blev helt ør av all denne høitidelighet og alt dette snakk om orden og truende straffebestemmelser.

Endelig kunde da spillet begynne. Vi satt Ø—V og skulde flytte to bord frem hver gang. De to unge spirevipper klappet oss beskyttende på skulderen og ba oss bevare roen og ta det kjekt.

«Nesten som foran en operasjon,» sa jeg smilende til dr. X på veien to bord frem.

Flyttingen var det reneste mareritt, et bølgende hav av mennesker som trådte hverandre på tærne i sin-

iver efter å nå frem til bestemmelsesstedet.

Ved det første bordet hendte ikke noe av særlig interesse. Våre motspillere, to herrer i tredvene med høie panner og alvorlige, nesten bekymrede ansikter, så hele tiden ut til å tenke megd dypt. Jeg benyttet anledningen til å tenne snadden min og kaste et blikk utover salen hvor der hersket en nesten underlig stillhet, bare avbrutt av bridgespillernes form for konversasjon, nemlig meldespråket. Det var tydelig å se at alle følte sitt tunge ansvar. En melding — dyp tenking — så en ny melding, rummende opplysninger av verdenshistorisk betydning.

Det første spillet var slutt, en klokke ringte: signalet til ny flytning. Efter en del leting og diverse kollisjoner fant vi frem til våre neste motstandere. Den ene viste sig å være en høi, tynn dame med en spiss nese. Hennes mannlige makker var også tynn og spiss, men noe mindre, og jeg festet mig straks ved et par mørke briller som hang helt ut på kanten av hans spisse nese.

«Doktor» (her nevnte jeg mitt navn), presenterte jeg og bødde mig ned for å trykke hennes visne hånd, som hun imidlertid trakk indignert tilbake. «Doktor» gjentok jeg, denne gang litt fastere. Da hun trakk sig enda mere tilbake, forstod jeg at jeg hadde å gjøre med et av disse elskelige vesener som gjør en varm om hjertet.

«Hvad spiller dere?» spurte hun henvendt til mig. Tonefallet var temmelig kontant.

«Hvad vi spiller? Naturligvis bridge, kjære frue.»

«Jeg er ingen frue. Mitt navn er

forøvrig frk. Gabrielsen, om De absolutt skal vite det. Og han der er min bror. Og hvis De skal forsøke å være morsom så er De kommet til feil adresse. Jeg vil vite hvilket system dere spiller.»

«Intet spesielt, frk. Gabrielsen. Jeg skal si Dem en ting: det er første gang vi er med i en turnering, så vi har ingen erfaring. Vi spiller om vi så skal si naturbridge.»

Det gikk en lysning over frøkenens ansikt, som om hun været et offer som kunde bringe henne og makkeren en fin score. Så begynte vi å spille, og kanskje det kan være av interesse å se på spillet og dets forløp:

♠	Ess K D 10	♠	9 8 4 3
♥	K Kn 8 7	♥	9
♦	K Kn 7 5 4	♦	Ess 10 9
♣	Ingen	♣	10 8 7 4 3
♠	5 2	N V Ø S	
♥	4 3 2	♠	Kn 7 6
♦	D 8 2	♥	Ess D 10 6 5
♣	Ess K 9 6 5	♦	6 3
		♣	D Kn 2

Kortmappen viste at Vest var giver, med oss i og de andre utenfor faresonen.

«1 kløver,» hørte jeg min makker si.

«Dobler,» kom det fra neste mann.

«1 hjerter,» sa jeg glad over å få en slik anledning til å føre motparten bak lyset.

«Dobler,» kom det gledesstrålende fra frk. Gabrielsen, ja slik lyste hun op at det kom en nesten kvinnelig mykhet i hennes tørre kinner.

Vest og Nord passet, og nu var det min mening å si 1 grand, for å drive bluffen et skritt videre før jeg neste

gang meldte 2 kløver. Men på grunn av ren og skjær forsnakkelse kom jeg til å si 2 grand, men rettet i det samme øieblikk til 1 grand.

«2 grand er sagt,» kunngjorde frk. Gabrielsen med autoritet. ««Dobler!» Hun så nu ut til å befinne sig på lyk- kens topp.

Det blev pass til mig igjen, og da jeg nu sa 3 kløver, oppfattet frk. Gabrielsen det naturligvis som et fortvi- let redningsforsøk og doblet påny. Pass rundt.

Selve spillet er kort fortalt. Spar kom ut og tredje gang trumfet min makker. En hjerter stakk frk. Gabrielsen, som nu returnerte en liten kløver. Men min makker var våken og knep med nieren. Bravo, dr. X! Si- den var det bare å trumfe ut, stjele to hjertere og ta saks i ruter. Det blev altså 3 trekk doblet, utgang og gode greier.

Frk. Gabrielsen blev svakt rød da jeg la op kortene mine og svindelen kom for en dag. Men enda rødere blev hun efterhvert som spillet skred frem og tragediens veldige omfang stod klart for henne: Ikke bare at hun hadde doblet oss i utgang, men at min ekle hjertermelding hadde berøvet

dem en klinkende oplagt slem i hjer- ter.

«Du må da forstå at når jeg dob- ler hjerter og du også har hjerter, så skal *du* melde hjerter. Skjønner du ikke det?» Stemmen var pipende, og hennes magre hender knyttet sig i ra- seri.

«Jeg skjønner ingenting,» mumlet herr Gabrielsen, og i befippelsen gled brillene hans over kanten av hans spisse nese og ned på bordet.

«Nei, det er sikkert du ikke gjør,» svarte hans charmerende makker. «Idiot!»

Dette var det siste vi hørte av pa- ret Gabrielsens konversasjon. Vi var allerede på vei til nye motstandere og nye studier av vår tids bridgementali- tet.

*

Jeg kunde fortelle meget mere om kveldens opplevelser, herr redaktør, men dette får være nok.

Og så tilslutt:

Ærede turneringsspillere av begge kjønn! Legg vekk høitideligheten, gravalvoret og den sinte tone! Vi spil- ler da bridge for å ha det hyggelig sam- men, og derfor skal vi huske hvad det står i den gammel vise: «Må jeg be om det gode humør!»

Abonnentsamlere

får høi provisjon. Skriv efter prøvenummer og betingelser.

Norsk Bridge Magasin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt. 4, Oslo

Hvad er „Grand Coup”.

Blant de mange forskjellige coups inntar «Grand Coup» en fremskutt plass, ikke fordi det forekommer så svært ofte, men fordi det virker så imponerende ved den tilsynelatende mangel på respekt som spilleren har for sine ståkort. For å korte sine trumf ned til samme lengde som motspilleren, stjeler spilleren et eller flere stående kort hos blindemann med trumf hos sig selv. Når denne prosess er ferdig, kan en trumfhonør i mellomhånd, som ellers ikke kunde ha vært fanget, gjøres virkningsløs.

Når ett av de kort som spilleren stjeler for å korte sine trumf, er et ståkort, kaller vi spillet for *Grand Coup*. Hvis han må stjele to vinnere, kalles det «Dobbelt Grand Coup», ja det hender endog, omenn sjeldent, at det kan forekomme «Triple Grand Coup», hvor spilleren altså stjeler tre ståkort.

parten hadde stampet i 7 hjerter. Vest hadde under meldingsforløpet overmeldt i spar — tydelig i den hensikt å få utspill i spar og dermed stjelestikk hvis sluttmeldingen skulde bli 7 ruter hos Nord.

Vest begynte med ruter 5, og bordet kom inn. Syd fryktet med rette at Øst hadde alle 4 trumf, og fant snart ut at den eneste chance til å få Øst's trumf i klemmen var at han kortet sin egen trumffarve ned til samme lengde som Øst's. Altså måtte han stjele tre stående rutere med trumf hos sig selv.

Han spilte derfor straks ruter Konge og stjal med trumf, og returnerte en kløver til bordets tier. (Dette var et meget aktpågivende spill, for hvis Syd straks spiller trumf til esset og stjeler en ny ruter, vil Øst naturligvis kaste kløver. Og da han bare har en, blir kløver 10 senere verdiløs som innkomst, og spillet er tapt.)

Nu trakk Syd ruter Dame fra bordet og trumfjet på egen hånd. Derpå inn på spar ess og enda en ruter blev stjålet. Dermed var trumfreduksjonen fullbyrdet. Spar Konge var nu det kjærkomne inn-tak til å få istand et morsomt sluttspill: på bordets 4 gjenværende rutere kastet Syd Ess K D og Kn i kløver. Så fulgte kløver og med bare D 10 igjen i trumf måtte Syd få resten. Et elegant eksempel på «Triple Grand Coup»!

<p>♠ Ingen ♥ K 10 9 8 6 3 2 ♦ 5 4 ♣ 9 6 5 2</p>	<p>♠ Ess K ♥ Ingen ♦ Ess K D Kn 10 9 8 7 ♣ 10 8 7</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	<p>♠ Kn 8 5 4 ♥ Ess D Kn 7 5 4 ♦ 6 2 ♣ 3</p>
N						
V Ø						
S						
	<p>♠ D 10 9 7 6 3 2 ♥ Ingen ♦ 3 ♣ Ess K D Kn 4</p>					

Nord og Syd blev her tvunget op i en melding av 7 spar, efter at mot-

Kan kontrakten klares?

Vi gav Dem forrige gang denne nøtt å knekke:

Nord:

♠ 7 6 5 4 3
♥ D 5
♦ 6 3
♣ D 6 5 3

Syd:

♠ Ess K D 2
♥ Ess 2
♦ Ess K 5 4
♣ Ess Kn 10

Syd spiller 6 grand. Vest har meldt hjerter og Øst ruter. Vest spiller ut ruter 2. Under hvilke forutsetninger kan spillet vinnes?

Svar:

Vi forutsetter at sparene ikke sitter dårligere fordelt enn 3—1. Bordet har da en sparinnkomst, og De blir i stand til å ta kløversaksen. Hvis denne lykkes, og kløverne sitter fordelt 3—3, er bordets fjerde kløver god. Men har De noe inntak? Ja — hvis De passer på å kaste hjerter ess på bordets 5te spar! Ved dette fine avblokeringskast vil Vest ikke kunne hindre at

hjerterdame blir et inntakskort. Etter meldingene er det nemlig temmelig sikkert at Vest har hjerter Konge, og når De siden spiller hjerter 2 op mot Damen har Vest intet drepende motspill.

De stikker altså den utspilte ruter med esset, og trekker 4 ganger spar. Siste gang er De inne på bordet og spiller den femte spar, hvorpå De selv kaster hjerter ess. Nå følger kløver Dame, Kongen kommer fra Øst og De tar esset. To gangers kløverspill til viser at fordelingen er 3—3. Nå spiller De for sikkerhets skyld ruter Konge, for å overbevise Dem om at Vest's ruter 2 var en singleton. Det stemmer, for Vest kaster en hjerter. Nå har Vest altså bare hjerter igjen, De trekker tri-umferende hjerter 2, og Vest, som har Kongen, kan ikke nekte Dem stikk for hjerter Dame og den fjerde kløver. Bedre kan ikke mulighetene utnyttes!

Øst og Vest hadde:

♠ Kn 10 8
♥ K Kn 10 8 7 4
♦ 2
♣ 8 7 2

♠ 9
♥ 9 6 3
♦ D Kn 10 9 8 7
♣ K 9 4

En interkretskamp

mellom Oslo og Vestfold blev spilt i Tønsberg den 18. og 19. oktober. Oslo stilte med 3 lag fra Astra, A. B. C. og Kløverknekt. Vestfold med ett lag fra hver av følgende klubber: Tønsberg Bridgeklubb, Horten Bridgeklubb og Larvik Bridgeklubb.

Oslo vant med 14 poeng mot 4. Astra ved Halle—Larsen, Christiansen—Falck Pedersen var beste lag.

Samtidig blev det spilt en kamp mellom et damelag fra Tønsberg og ett fra Oslo i en fortløpende serie på 60 spill. Oslodamene, fruene Schibbye—Struksnæs og Holth—Breckan, vant med 131 mot 109 poeng.

God oppmykingstrening

SOLO Bridge

Bridgeoppgaver med kommentar ved
R. HALLE

„Pointene er lærerike og kommentarene greie og klare.” *Aftenposten*.

Tiden går fort, selv på Bergensbanen, med Solobridge. *Brun (B)*.

Kr. 2,80.



NORSK BRIDGE MAGASIN'S oppgave-konkurranse

Ved Erling Wagle

Håkon Oftedal, Oftedal pr. Stavanger, vant Juni-konkurransen.

Opgave nr. 15.

Nord:

- ♠ Kn 4
- ♥ D 9 7 2
- ♦ Ess K 9 5
- ♣ Ess Kn 6

Syd:

- ♠ Ess
- ♥ Ess K Kn 8 5 4
- ♦ D 10 7 4
- ♣ 8 4

Nord gir. Ingen i sonen.
Meldingene er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♥	2 ♠	4 gr.	pass
5 gr.	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Vest spiller ut spar Konge. Hvordan skal Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

Opgave nr. 16.

Nord gir. Ø—V i sonen.
Meldingene er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	dobl.	redobl.	1 ♠
pass	2 gr.	pass	3 ♠
pass	4 ♠	?	

De er Syd og har:

- ♠ D Kn 7
- ♥ Ess K Kn 8 5
- ♦ K 9 4
- ♣ 9 4

Hvad sier De nå? Begrunnelse.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsøns gt. 34, Oslo, innen den 20. november 1941.

Som vanlig setter vi op to kortstokker i etui, skjenket av firma Emil Moe-stue A/S, Oslo, for riktig løsning av disse løsninger. Hvis det kommer flere riktige løsninger, skjer avgjørelsen ved loddtrekning.

Løsning av oppgave nr. 13.

Nord:

- ♠ Ess 9
- ♥ Ess K 9 8
- ♦ Ess 8 6
- ♣ D Kn 10 8

Syd:

- ♠ 10 8 2
- ♥ 4
- ♦ K 7 5 4
- ♣ Ess K 9 7 6

Syd gir. N—S i sonen.
Meldingene er gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♠	3 ♥	pass
4 ♣	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Utspill: spar Konge. Hvordan bør Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

Skal Vest ha sin spillestyrke i orden må han ha minst 6 spar — muligens 7, og derfor er det forbundet med altfor stor risiko å la den første spar gå, hvis Øst skulde være renons neste gang og få stjelestikk.

Syd bør stikke spar Konge med engang og straks gå i vei med å bringe Vest's videre fordeling på det rene, så han kan finne det beste sluttspill: enten squeeze eller innspill (eliminasjon).

Vi går som sagt ut fra minst 6 spar hos Vest. Etter spar ess spilles hjerter ess og en liten hjerter trumfes. Så to ganger trumf. Hvis trumfer sitter 2—2, fortsettes med hjerter Konge. Syd kaster en spar. Følger Vest hjerter, kan han bare ha to ruter, og spillet vinnes på ufullendt eliminasjon: den fjerde hjerter stjeles, ess og Konge i ruter spilles, og Vest settes inn på spar. Vest må så spille spar til dobbeltrenons. Hvis Vest ikke følger hjerter tredje gang, må Syd fremdeles spille på ufullendt eliminasjon, og forutsette en fordeling 7—2—2—2 hos Vest.

Hvis Vest skulde ha 3 eller 4 trumf, har han bare 3 eller 4 kort i de røde farver. Da er squeeze mot Øst i hjerter og ruter den rimelige spillemåte. Syd stopper derfor trumfingen etter en eller to ganger, og spiller en spar. Vest kommer inn, og siden stjeler Syd sin taper i spar med trumf hos Nord. Deretter trumfer han ut, og tilslutt må Øst forkaste sig i ruter og hjerter.

Hvis Øst skulde ha 3 eller 4 trumf, synker chansene, for da har Vest 6 eller 7 kort i de røde farver. Syd må isåfall spille på den eneste foreliggende mulighet: at Vest har bare 2 rutere. Han stopper da trumfingen andre gan-

gen, eliminerer hjertene, trekker ess og Konge i ruter og setter så Vest inn på spar. Altså igjen ufullendt eliminasjon. Men den lykkes ikke hvis Vest har mere enn 2 rutere, og heller ikke hvis Øst har bare en spar og han stikker Vest's spar med trumf og tar et ruterstikk.

De fleste av løserne har tatt altfor lett på denne meget vanskelige oppgave. De har ikke ofret fordelingen tilstrekkelig oppmerksomhet og heller ikke undersøkt de forskjellige muligheter i tur og orden. Den ene har bare spilt på ufullendt eliminasjon, den annen bare på squeeze mot Øst, den tredje bare på squeeze mot Vest o.s.v.

Løsning av oppgave nr. 14.

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldingene er gått:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	1 ♥	pass	3 ♥
pass	3 gr.	4 ♠	?

De er Syd og har:

♠	Ess Kn 9 6
♥	10 6 5 2
♦	3
♣	K Kn 9 4

Hvad sier De nu? Begrunnelse.

De skal si pass. De har tydelig ved Deres 3 hjertermelding gitt beskjed om Deres styrke og fordeling. Deres makker er derfor vel orientert, og følgende er det ham som skal bestemme hvad der videre skal gjøres. Han har tidligere meldt så sterkt at han kanskje finner det lønnsomt å doble motpartens melding?

I alle fall skal De gi ham anledning til å finne det beste valg ved å si pass. Melder De 4 hjerter forpurres chansen til eventuelt å opnå et bedre regnskapsmessig resultat.

Følgende opnådde score for Juni-konkurransen:

2 poeng:

- Arnesen, Kristian, Narvik.
- Bergeland, Åge, Sandnes.
- Bildøe, Hermann, Namsos.
- Brekke, Jens, Ø. Aker, Oslo.
- Boe, Rolf, Oslo.
- Dahl, Magnus, Grorud.
- Egidius, Th. F., Bærum.
- Gjestland, Tormod jr., Herøya.
- Haagensen, Sverre, Oslo.
- Hjulstad, Svein, Trondheim.
- Hjulstad, Wilhelm, do.
- Hovind, C. O., Oslo.
- Hoel, Håkon, Harstad.
- Iveland, Thomas Th., Kirkenes.
- Jermstad, Birger, Oslo.
- Johansen, Arne, Oslo.
- Lindberg, D., Trondheim.
- Mathiesen, Ingvar Chr., Stavanger.
- Nytrøen, Yngvar, Lomnessjøen.
- Oftedal, Håkon, Oftedal, Stavanger.

- Opsahl, Finn, Koppang.
- Solberg, Arild, Trondheim.
- Tokle, Gunnar, Ørstavik.
- Vedeler, Lucy, fru, Bergen.

1 poeng:

- Aamnes, H., Harstad.
- Aasbie, Ingv., Porsgrunn.
- Bie, Ruth S., fru, Trondheim.
- Ellingsen, Gerh., Porsgrunn.
- Hagen, Jens, Oslo.
- Kahrs, Hans J., Oslo.
- Mathiesen, Ivar, Oslo.
- Mowinckel, Alfhild, fru, Bergen.
- Tollefsen, Einar J., Skien.
- Vorum, Kåre, Porsgrunn.
- Wiig, E., Bodø.

Ved loddrekningen blev premien, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A-S, Oslo, vunnet av herr Håkon Oftedal, Oftedal pr. Stavanger. Premien vil bli tilstillet vinneren i posten.

Problemer.

Problem nr. 30.

♠ 8 5 3		
♥ K 7		
♦ K 8 2		
♣ Ingen		
♠ Ess D 10	N V Ø S	♠ Ingen
♥ Ess Kn		♥ Ingen
♦ Kn 7 6		♦ D 5 3
♣ Ingen		♣ D Kn 5 4 3
♠ K Kn 7		
♥ 8		
♦ Ess		
♣ Ess 6 2		

Grand. Syd ut. N—S skal ta 5 stikk mot ethvert forsvar.

Løsning i neste nummer.

Løsning av problem nr. 29.

♠ K 6		
♥ Ingen		
♦ Kn 8 3		
♣ Ess 9 7		
♠ Ess	N V Ø S	♠ 10 9 4
♥ Ingen		♥ D 7 6 5
♦ D 7 4		♦ 10
♣ K Kn 10 8		♣ Ingen
♠ Kn 7 2		
♥ 9		
♦ 6 2		
♣ D 5		

Grand. Syd ut. N—S skal ta 5 stikk.

1. \diamond 2	\diamond 4	\diamond Kn	\diamond 10
2. \spadesuit 2	\spadesuit Ess	\spadesuit K!	\spadesuit 4
3. \diamond 6	\diamond D	\diamond 3	\heartsuit 5
4. \clubsuit D!	\diamond 7	\diamond 8	\heartsuit 6
5. \clubsuit 5	\clubsuit 8	\clubsuit 7	\heartsuit 7
6.	\clubsuit K	\clubsuit Ess	?

og Øst må forkaste sig.

Med hensyn til ruterspillet er det anførte motspill av Vest det beste.

Vi beklager at der var falt ut et kort i problemet, nemlig spar Konge hos Nord.

Prøv Deres kunnskaper.

Med ingen i sonen er meldingene gått:

<i>Syd:</i>	<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>	<i>Øst:</i>
pass	1 gr.	pass	?

Hvad vil De nå som Øst melde på hver av følgende hender:

- | | |
|--|--|
| 1. \spadesuit D 8 6 3
\heartsuit Kn 9 8 2
\diamond 7
\clubsuit D 10 7 4 | 7. \spadesuit D Kn 5 4
\heartsuit Ess 8 2
\diamond 9 4 2
\clubsuit Ess 6 3 |
| 2. \spadesuit D 8 6
\heartsuit K Kn 5
\diamond Kn 10 4
\clubsuit K 8 7 3 | 8. \spadesuit Ess 8 7
\heartsuit K 4
\diamond 9 5 3
\clubsuit Ess 6 5 4 2 |
| 3. \spadesuit Ess 9 4
\heartsuit 10 5 3
\diamond 8 7
\clubsuit D 10 6 5 4 | 9. \spadesuit 7 4 2
\heartsuit 8 5 3
\diamond Ess D 6
\clubsuit 9 7 4 2 |
| 4. \spadesuit 9 6
\heartsuit Kn 6 4 3
\diamond D 7 5 2
\clubsuit D 10 3 | 10. \spadesuit K 10 9 6 4 3 2
\heartsuit 6
\diamond Kn 8 7
\clubsuit 5 3 |
| 5. \spadesuit K 9 8 6 3
\heartsuit 4 2
\diamond Kn 5 3
\clubsuit Kn 8 6 | 11. \spadesuit Kn 3
\heartsuit D Kn 9 2
\diamond Kn 10 5
\clubsuit D 10 9 3 |
| 6. \spadesuit 6 4 2
\heartsuit 7 5 3
\diamond K 8 5 2
\clubsuit Ess 8 3 | 12. \spadesuit D 8 7
\heartsuit K Kn 9 4 3 2
\diamond 5 4
\clubsuit 6 3 |

13. De spiller som Syd en kontrakt på 4 hjerter. Vest begynner med spar Konge og fortsetter så med Esset. Hvordan vil De planlegge spillet? De og blindemann har:

Nord:

\spadesuit 6 4
 \heartsuit K D 5
 \diamond K 8 7 4
 \clubsuit K Kn 4 3

Syd:

\spadesuit 9
 \heartsuit Ess Kn 10 9 4
 \diamond Ess 6 3
 \clubsuit D 10 8 7

14. Meldingene er gått:

<i>Øst:</i>	<i>Syd:</i>	<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>
4 \clubsuit pass	4 \spadesuit pass	dobl.	pass

Vest begynner med hjerter 3. Hvordan vil eD planlegge spillet? De og blindemann har:

Nord:

\spadesuit Ess 4 3
 \heartsuit 9 5 4
 \diamond Kn 7 4 3
 \clubsuit 8 4 3

Syd:

\spadesuit Kn 10 9 8 7 6
 \heartsuit Ess 8
 \diamond Ess K
 \clubsuit Ess K 6

Svar:

1. *To kløver.* Denne melding bør avgis i det håp at Deres makker neste gang kan melde spar eller hjer-

- ter, hvor De jo har utmerket støtte. Hvis han sier pass til 2 kløver, er det sannsynligvis den beste kontrakt.
2. *3 grand.* De har riktignok ikke de forlangte $2\frac{1}{2}$ HS til dette dobbelte hopp, men på den annen side har De så mange plussverdier og en så ideell grandfordeling, at meldingen må karakteriseres som helt be-
 3. *2 grand.* Det normale krav til en sådan høining er $1\frac{1}{2}$ HS, men kravet kan senkes til 1 HS pluss når man har en femkortfarve med minst Damen i spissen. Her er det jo gode utsikter til å få etablert kløverfarven med spar ess som innkomst.
 4. *Pass.* Her har De omtrent samme honnørstyrke som i nummer 1, men på grunn av den slette fordeling har De ikke annet å si enn pass.
 5. *2 spar.* Dette er den typiske svakhetsmelding etter åpning av grand, en melding som viser liten honnørstyrke, men en forholdsvis gunstig fordeling (minimum: en femkortfarve med Kongen i spissen). Et sådant svar forteller sin tydelige historie, og åpneren bør da som regel ha tillegg for å gå videre.
 6. *2 grand.* En standardtype for 2-grandsvaret: $1\frac{1}{2}$ HS fordelt på to farver.
 7. *3 grand.* Som nevnt forlanges der $2\frac{1}{2}$ HS for en høining direkte til 3 grand. Denne melding trenger derfor ingen kommentar.
 8. *3 kløver.* Dette er ikke bare krav til utgang, men også tydelig det første forsøk på å nå frem til en eventuell slem. De har ikke stør-

Kemigrafia

A K T I E S E L S K A P

KLISJEANSTALT

Munkeøamsvn. 35. Oslo

Centralbord 20 937.

re honnørstyrke enn i det foregående eksempel, men fordelingen er her gunstigere og spillestyrken som følge derav bedre. Deres hånd er jo meget sterk tatt i betraktning at grandåpneren har vist minimum 4 HS.

Kravet til en hoppmelding i farve i denne situasjon er 3 HS og meldbar farve, uten hensyn til fordelingen, eller $2\frac{1}{2}$ HS og en meldbar 5-kortfarve. I denne forbindelse kan nevnes at med 6 kort i god farve kan man endog forsere på 2 HS.

9. *Pass.* De er kanskje overrasket over dette svar, men det er logisk nok, for Deres styrke ligger bare i en farve. Da fordelingen dessuten er så slett som vel mulig, kan De neppe gi Deres makker mere enn ett à to stikk. Som De forstår er det ikke bare honnørstyrken som er avgjørende i denne situasjon, men også spillestyrken. Derfor settes kravet for høining til 2 grand til $1\frac{1}{2}$ HS fordelt på minst to farver.
10. *4 spar.* Dette er en typisk fordelingsmelding. Deres trumffarve er så lang at den i kombinasjon med den store styrke som grandåpneren har vist sikkert vil gi utgang.

11. 2 *grand*. Ja — vi vet De ikke har de forlangte $1\frac{1}{2}$ HS, men dette opveies mere enn nok av det faktum at De besidder 7 honnørkort fordelt på alle 4 farver. Så her får De bruke Deres sunde fornuft og gå litt utenom reglene. Sammenlign denne hånd med nummer 6 og De vil opdage at Damer, Knekter og tiere sikkert vil bli mottatt med større tilfredshet av grandåpneren enn et fattig ess og en Konge.
12. 2 *grand*. Denne hånd er ikke «ujevn» som nummer 10. Den har ingen renonser og ingen singelton, derfor er det større chanser til å få utgang i grand enn i 4 hjerter. Deres makker har ved sin åpning vist fordelingen 4—3—3—3. Han har således minst 3 hjerter, og det skulde da være godt håp om i grand ialt å få 5 à 6 hjerterstikk.
13. På spar ess skal De kaste ruter 3. Et ruterstikk må De allikevel tape, derfor kan De likeså godt bli kvitt den først som sist. Ved her å anvende prinsippet «taper på taper» garderer De Dem samtidig mot en uheldig trumffordeling. Og De kan møte med ro ethvert

videre angrep fra Vest. Hvis De stikker spar ess med ttrumpf, kan De lett tape kontrollen over spillet hvis det skulde vise sig at motpartens trumf er fordelt 4—1.

14. Efter Vest's utspill å dømme er det tydelig at han er renons i makkers farve, nemlig kløver. Det må derfor forhindres at Øst kommer inn og skaffer Vest et stjelestikk i farven. Den beste spilleplan blir da denne:

De stikker den utspilte hjerter med esset, og trekker straks ess og Konge i ruter. Så spiller De spar Knekt, Vest dekker som ventet med en honnør, og De tar bordets ess. Øst er renons og kaster en kløver. Nå fortsetter De med ruter Knekt, og, hvis Damen ikke kommer fra Øst, kaster De hjerter 8! Vest får da stikket, men kan ikke bringe sin makker inn på hjerter. Forbindelsen er brutt! Siden taper De bare et stikk i trumf og ett i kløver, og klarer Deres kontrakt. Skulde Øst ha ruter Dame, ja da er De nok redningsløst fortapt. Men De kan da si til Dem selv etterpå: jeg gjorde hvad jeg kunde!

Bridgenytt.

Nord-Norgeturneringen.

Kampen om den av Norsk Bridgeforbund opsatte pokal blev spilt den 25/10. Der deltok 43 lag fordelt på følgende 10 klubber:

Bjørnvatn Bridgeklubb, Sør-Varanger.

Bodø Bridgeklubb.

Harstad sjakk- og bridgeklubb.

Kirkenes Bridgeklubb.

Mosjøen Bridgeklubb.

Narvik Bridgeklubb.

Narvik Bridgeselskap.

Vadsø Bridgeselskap.

Tromsø Sjakk- og Bridgeklubb.

De 12 spill som turneringen omfatter vil bli publisert i Norsk Bridgemagasin med kommentarer med 6 spill i november-nummeret og 6 spill i desember-nummeret.

Ny forbundssekretær.

Som ny sekretær efter avdøde arkitekt Morten Wagle har Norsk Bridgeforbund ansatt herr Trygve Zachariassen.

Vi gjør oppmerksom på at forbundets adresse nu er Jacob Aallsgate 46, Oslo. (Telf. 63779).

NORSK BRIDGEFORBUND

STIFTET 1932

Æresmedlem: *Rektor A. Midsem, Ålesund.*

Styre:

Fondsmegler Wilh. Schibbye, president.
O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Direktør B. Eckblad, Oslo.
Disponent N. M. Nielsen, Oslo.
Pedersen, P. Bøckmann, lærer Tønsberg.
Wollmann, Bj., disponent, Oslo.

Sekretær T. Zachariassen, Jac. Aalsgt.
46. Telf. 63779.

Forbundets organ:

NORSK BRIDGEMAGASIN
Redaktør: Bankfullm. Erling Wagle,
Erl. Skjalgsonsgt. 34 b. Tlf. 50 028.
Abonnement ved Hanches Forlag,
Rådhusgt. 24, Oslo. Tlf. 12181.

Kretssekretærer (K.) og Kretsstyrenes Formenn (K. F.)

Oslo og omegn krets. — K. F.: Kasserer K. F. Dawes, Kirkegt. 23, Oslo.
Østfold krets. — K. F.: Innkassosjef P. Sanne, Fredrikstad.
Hedmark og Opplands krets. — K.: O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Follo og Romerikes krets. — K. F.: Harry A. Nilsson, Kolbotn.
Buskerud krets. — K. F.: E. Helin, Drammen.
Vestfold krets. — K. F.: Lærer Bøckmann Pedersen, Tønsberg.
Telemark krets. — K. F.: Harald Hansen, Skien.
Aust-Agder krets. — K.: Banksjef Sørensen, Arendal.
Vest-Agder krets. — K.: Dr. F. Bie, Kristiansand.
Rogaland krets. — K.: Reguleringssjef Jenssen, Stavanger.
Bergen og omegns krets. — K. F.: Dipling. Finn Svenkerud, Bergen.
Møre krets. — K.: Direktør Fr. Møller-Christensen, Ålesund.
Trøndelag krets. — K.: Kontorsjef Trygve Krøgseth, Trondheim.
Nordland og Troms krets. — K. F.: Henry Iversen, Narvik.
Finnmarkens krets. — K.: Adjunkt Iveland, Kirkenes.

KLUBBER OG FORENINGER

TILSLUTTET

NORSK BRIDGEFORBUND

15. september 1941.

Oslo og omegns krets:

A. B. C. klubben.
Asker bridgeklubb.
Astra.
B. F. S.'s bridgeklubb.
Blackwood.
Blommenholms tennisklubb
Bridgeavdeling.
Bygdøy bridgeklubb.
Bridge-kameratene.
Bridgeklubben av 1940.

Bærums Bridgeklubb.
Coups.
De 4 ess.
De 4 knekter.
Den Norske Ing.forening.
Den merkantile klubb.
Duplikatklubben.
Ekko.
Espada.
Fair Play.
Faresonen.
Farmasøitisk bridgeklubb.

Firkløver.
Forcing Femina.
Forcingklubben.
Frigg Ældres bridgeklubb.
Frisco.
Game.
Grand.
Gubbelaget.
Hjerterdame.
Hobby.
Honnørene.
Hybelboernes bridgeklubb.

KLUBBER OG FORENINGER

(Fortsatt fra foranstående side.)

- Hygga.
Iris, Br.klubben for damer.
Kløverdame.
Kløveress.
Kløverknekt.
Kløvertø.
Kongen.
Kontraktklubben.
K. N. A.
K. N. S.
Kristiania klub.
Lilleaker bridgeklubb.
Merkur.
Mix.
Nordisk klub.
Nordstrand Bridgeklubb.
Odd.
O. E. V. bedriftslag.
Oslo bridgeklubb.
Oslo Handelstønds forening.
Ruteress.
Samvirke.
St. Apolonias knekter.
Score.
Singelton.
Sinsen bridgeklubb.
Sparess.
Sparto.
Sporveiens Bridgeklubb.
Squeeze.
Storemomp.
The Spoilers.
Thor.
Travellers Club.
Trumf.
Uranienborg Br.klubb.
Vienna bridgeklubb.
Viking.
Westend bridgeklubb.
X-klubben.
Økonomenes bridgeklubb.
Østerdalslagets bridgeklubb.
- Østfold krets:**
Fredrikstad bridgeklubb.
Gamlebyens bridgeklubb.
Fr.stad.
Moss bridgeklubb.
Sarpsborg bridgeklubb.
«Tempo», Halden.
Tistedalens bridgeklubb.
Trara bridgeklubb.
- Hedmark og Oplands krets:**
Elverum bridgeklubb.
Gjøvik Bridgeklubb.
Gjøvik selsk. forening.
Hamar bridgeklubb.
Kongsvinger Bridgeklubb.
Raufoss Bridgeklubb.
Valdres bridgeklubb.
- Follo og Romerikes krets:**
Assistentforeningen, Ås.
Grorud Idrettslags bridgeklubb.
Grorud og Furuset bridgeklubb.
Hellerud bridgeklubb.
Kolbotn bridgeklubb.
Lillestrøm bridgeklubb.
Lørenskog bridgeklubb.
Oppegård bridgeklubb.
Ski bridgeklubb.
«Stratos», Kolbotn.
Strømmen bridgeklubb.
- Buskerud krets:**
Borgerklubbens Br.gruppe, Gjeithus.
Drammens Arbeiderforenings bridgeklubb.
Drammens bridgeklubb.
Hokksund Bridgeklubb.
Mjøndalens bridgeklubb.
Ringerikes bridgeklubb.
St. Olavs klub, Drammen.
- Vestfold krets:**
Barkåker bridgeklubb.
Fram ungdomslags bridgegruppe, Slagen.
«Færder», Tønsberg.
«Grand Coup», Tønsberg.
Holmestrand's Bridgeklubb.
Hortens bridgeklubb.
Horten handelsstønds samfunds bridgeklubb.
Hvittingfoss bridgeklubb.
Hårdt slag, Sandefjord.
Junior Bridgeklubb, Horten.
Larvik Bridgeklubb.
«Renons», Tønsberg.
Sandefjord bridgeklubb.
Tønsberg bridgeklubb.
Sjømilitære Samf. Br.klubb, Horten.
Sparknekt, Sandefjord.
Stokke bridgeklubb.
Tønsberg bridgeklubb.
Tønsberg damebridgeklubb.
- Telemark krets:**
Brevik bridgeklubb.
Bøle Bridgeklubb.
«Momp», Skien.
Porsgrunns bridgeklubb.
Skien's bridgeklubb.
- Aust-Agder krets:**
Arendals bridgeklubb.
Tvedestrand's Bridgeklubb.
- Vest-Agder krets:**
Flekkfjord bridgeklubb.
Foreningen, Kristiansand.
- Kr.sands bridgeklubb.
Mandals bridgeklubb.
- Rogaland krets:**
«Agon», Stavanger.
Bryne bridgeklubb.
Haugesund bridgeklubb.
«Klubben», Jørpeland.
Sandnes bridgeklubb.
Stavanger bridgeklubb.
Stavanger Handelsforenings bridgeklubb.
Stavanger klubselskap.
Algård bridgeklubb.
- Bergen og omegns krets:**
Bergens bridgeklubb.
Bergens Handelsfor. klubb.
B. P. F.'s bridgeklubb, Bergen.
Bridgekl. Match, Bergen.
Doubleton.
Ingeniørforeningens bridgeklubb, Bergen.
«Knektene», Bergen.
Trumf Ess.
Safety, Bergen.
- More krets:**
«Grand», Ålesund.
Kristiansunds bridgeklubb.
Molde bridgeklubb.
Molde duplikatklubb.
Ålesunds private bridgeklubb.
Ålesunds klubselskap.
Andalsnes bridgeklubb.
- Trøndelag krets:**
«Centrum», Trondheim.
Duplikatklubben, Steinkjer.
Forcingklubben, Trondheim.
Hjerterness, Trondheim.
Levanger bridgeklubb.
Namsos bridgeklubb.
Ranheim bridgeklubb.
Trondhjems Bridgeklubb.
- Nordland og Troms krets:**
Bodø Br.klubb.
Borkenes bridgeklubb.
Harstad bridgeklubb.
Harstad sjakk- og bridgeklubb.
Narvik bridgeklubb.
Narvik brideselskap.
Stokmarknes bridgeklubb.
Svolvær bridgeklubb.
Tromsø Atheneum.
Tromsø sjakk- og bridgeklubb.
- Finnmarkens krets:**
Bjørnevatn Bridgeklubb.
Kirkenes bridgeklubb.
Vadsø klubb.